

vil betækningsudkastets regel føre til, at der på en fordring på 300 kr. udloddes 200 kr. + 50 pct. af 100 kr. eller i alt 250 kr. Efter lovforslaget udbetales alene 200 kr., idet dividenden på 50 pct. af 300 kr. eller 150 kr. forhøjes til 200 kr. En fordring på 300 kr. bør selvsagt ikke give en mindre dividende end en fordring på 200 kr., men på der anden side heller ikke nødvendigvis en større dividende.

Til kapitel 20.

§§ 164-168 svarer til betækningsudkastets §§ 159-163.

Til § 166.

Til stk. 2. Under folketingsbehandlingen af 1975-loven indsattes i konkurslovens § 39 d, stk. 1, (lovforslagets § 13, stk. 1) en bestemmelse om, at skifteretten kunne fratage sikkerhedsstillelse for omkostningerne ved beskikkelse af tilsyn under betalingsstandsning. Af retsudvalgets betænkning fremgår, at man herved ikke blot har haft for øje situationer, hvor det er klart, at der er dækning for omkostningerne, men også tilfælde, hvor skyldneren på grund af øjeblikkelige likviditetsvanskeligheder er ude af stand til at stille sikkerhed, men det alligevel skønnes muligt at undgå en konkurs, jfr. Folketingstidende 1974-75 (2. samling), tillæg B, sp. 1181 ff. Da de samme betragtninger kan gøres gældende, for så vidt angår omkostningerne ved offentlig akkordforhandling, foreslås en tilsvarende bestemmelse indføjet i lovforslagets § 166 (stk. 2).

Om hjemmel for skifteretten til at undlade at kræve sikkerhed i forbindelse med en konkursbehandling henvises til bemærkningerne til § 27.

Til kapitel 21.

§§ 169-177 svarer til betækningsudkastets §§ 164-172.

Til § 171.

I bestemmelsen, der svarer til betækningsudkastets § 166, er ordet „udpantning“ udgået. Der henvises herom til bemærkningerne til § 12.

Til § 176.

Bestemmelsen svarer til § 171 i betækningsudkastet.

Efter bestemmelsen i den gældende tvangsakkordlovs § 14 afhænger kravene til det flertal, der er nødvendigt for vedtagelse af en tvangsakkord, af den dækningsprocent, som tilbydes i akkordforslaget. Går dette ud på at betale fordringshaverne 50 pct. af fordringernes beløb eller mere, skal mindst halvdelen af de mødende stemmeberettigede for-

dringshavere, repræsenterende mindst tre femtedele af det samlede beløb af de stemmeretgivende fordringer, stemme for akkorden. Tilbydes fordringshaverne 25-50 pct., kræves to tredjedele i begge henseender, og tilbydes under 25 pct., kræves fire femtedele i begge henseender.

Efter § 161 i lovforslaget, som er i overensstemmelse med betækningsudkastets § 156, kan fordringerne ikke nedsættes til mindre end 25 pct. af deres beløb, medmindre der foreligger ganske særlige grunde, eller fordringshaverne samtykker deri. Kravene til det nødvendige flertal til vedtagelse af en tvangsakkord på under 25 pct. får derfor fremtidig mindre betydning.

Udvalgsflertallets forslag går ud på, at der altid skal kræves et flertal af de stemmende fordringshavere på 60 pct. Kravene til den andel af fordringsmassen, som de tiltrædende fordringshavere skal repræsentere, skal derimod vedblivende være afhængig af den tilbudte akkordprocent. Er denne 40 eller derover, kræves tilslutning fra fordringshavere, der repræsenterer mindst 60 pct. af fordringsbeløbet. For hver procent, akkorden forringes under 40, øges kravet om tiltrædelse, for så vidt angår fordringsbeløbet, med en procent. Udvalgets flertal har begrundet denne „glidende skala“ med, at det er uheldigt, at en ringe ændring i den tilbudte dividende kan medføre betydelige forskelle med hensyn til, hvor stort et flertal der kræves til akkordens vedtagelse.

Et mindretal bestående af to medlemmer har derimod foreslået at bevare den gældende ordening, da denne ikke har givet særlig anledning til kritik, og da den menes at være lettere at forstå og anvende.

De praktiske forskelle, som vil følge af de to løsninger, kan angives således: Går akkordforslaget ud på at betale fordringshaverne mindst 50 pct. af deres krav, medfører udvalgsflertallets udkast, at kravet til tilslutningen efter antal bliver 60 pct. mod efter gældende ret og mindretallets forslag 50 pct. Dette er i overensstemmelse med det norske udkast og den svenske lov. Med hensyn til den nødvendige tilslutning efter fordringernes størrelse er der ingen forskel på de to forslag.

Går akkordforslaget ud på at tilbyde fordringshaverne 40-50 pct. af deres fordringers beløb, er flertallets forslag gunstigst for vedtagelse, idet det kun kræver tilslutning fra 60 pct. både efter tal og fordringernes vægt, medens gældende ret og mindretallets forslag kræver tilslutning fra 66 $\frac{2}{3}$ pct. i begge henseender.

Giver akkordforslaget en dækning på 25-40 pct. af fordringerne, er det nødvendige flertal stadig det samme efter mindretallets forslag, medens udvalgs-